

VAN DE REDACTIE

De jaargang die nu begint is de eerste die niet meer de stempel van Johan Ballegeer zal dragen. Johan overleed vorig jaar op Nieuwjaarsdag. Zijn aanwezigheid was nog duidelijk in heel de jaargang 2006 : elk nummer bevatte nog minimum één bijdrage van zijn hand.

Daaraan is nu een einde gekomen. In de jaargang 2007 staan geen bijdragen meer van onze betreurde hoofdredacteur. De voorraad "Ballegeer-artikels" is op. De redactie heeft goede hoop dat veel leden van onze kring en verscheidene buitenstaanders, historici, archeologen, volkskundigen ons tijdschrift zullen blijven vullen met waardevolle stukken over ons werkgebied. De jaargang 2007 is in elk geval al volledig gevuld, o.m. met een opmerkelijke studie over Heist van de hand van onze ondervoorzitter Jacques Larbouillat. Deze studie beslaat de nummers 2 en 3 van deze jaargang.

Toch is ook Johan Ballegeer nog steeds aanwezig. We vonden het nuttig deze jaargang te beginnen met een kort overzicht van alle artikelen die in de pers verschenen zijn naar aanleiding van zijn overlijden. Het gaat vooral om stukken in de pers, dat wil zeggen de dag- en weekbladen. In de historische, culturele en literaire tijdschriften is zijn overlijden niet vermeld. De stukken verschenen zo goed als uitsluitend in de week na zijn overlijden. Wie toen nog met vakantie was heeft daarna niets meer van Ballegeers overlijden vernomen, want de onthulling van zijn gedenkplaat vond alleen weerklank in de lokale pers.

Daardoor verscheen een merkwaardige maar interessante tekst in nr. 15 van de jaargang 2006 van het weekblad "Knack", heel wat weken na het overlijden van Johan Ballegeer. De auteur, schrijfster Leen Huet, vermeldde in haar stuk "Emigrant" (p. 73) het overlijden van Johan Ballegeer als volgt: "Onlangs herinnerde ik me een geliefd jeugdboek, "Judith", en toen ik de naam van de schrijver, Johan Ballegeer, opzocht op internet vernam ik verbaasd dat hij gestorven was op 1 januari 2006. Een belangrijk jeugdschrijver stierf en ik had er nergens iets over vernomen? Vreemd." Een spontane, korte en ontwapenend-naïeve hulde aan onze hoofdredacteur. Wat mij betreft het meest ontroerende In Memoriam Johan Ballegeer, en dan nog in het weekblad van zijn overleden vriend Frans Verleyen, die ook rust op het kerkhof van Lissewege.

Noël Geirnaert